

ЗАЯВА
Громадської ради при Міністерстві оборони України
стосовно винесення судового рішення по справі генерал- майора запасу
Назарова В.М.

Громадська рад при Міністерстві оборони України висловлює глибоке співчуття родинам захисників, загиблих при захисті суверенітету та територіальної цілісності України.

Ми знаємо, що кров кращих представників українського народу, які віддали своє життя і здоров'я за майбутнє незалежної Батьківщини, – на руках російського агресора.

11 грудня Дніпровський апеляційний суд відхилив апеляцію генерал-майора запасу Назарова В.М. на рішення суду першої інстанції про його засудження до 7 років ув'язнення через службову недбалість.

Такі рішення викликали глибокий резонанс як в українському суспільстві, так і у світі. Достеменно відомо про позитивну реакцію на них з Російської Федерації та непідконтрольних Україні районів Донецької та Луганської областей. Достеменно й те, що тисячі людей в Україні та у всьому світі не сприймають засудження бойового генерала за такими звинуваченнями.

Ми вірили в українське правосуддя, але воно чергового разу прийняло не правові і не професійні рішення, а рішення, обумовлені “суспільним резонансом”, тиском “суспільства” (якого?) та емоційним сприйняттям справи. Водночас, українське правосуддя і донині не дало відповідь на питання, хто знищив український літак в луганському небі і ніскільки не наблизилось до покарання реальних злочинців. Але ж весь світ знає, що не генерал Назаров В.М. збивав цей літак, знає організаторів і виконавців цього злочину!

Зрештою, не варто очікувати професійні рішення від людей, які не є професіоналами у військовій справі, не розуміються в основах застосування військ, функціональному призначенні командира, його ролі і місці в бойових діях і виконанні поставленої бойової задачі. Треба розуміти, що віддаючи бойове розпорядження чи наказ розвіднику, саперу, снайперу - командир має передбачати можливість його загибелі у бою. То ж питання чи віддавати такий наказ носить риторичний характер. При цьому міжнародна правова практика свідчить, що командир не може бути засудженим за відданий наказ, окрім випадків, коли цей наказ несе ознаки військового злочину. То ж який військовий злочин скоїв генерал Назаров В.М.?

Поряд з тим, половинчастість, а в багатьох випадках – і відсутність, належних правових умов для виконання бойових завдань і донині ставить українських командирів в неоднозначне становище, примушують приймати суперечливі рішення, керуючись умовами, які склались, і ризикуючи потрапити в поле зору недалекоглядних прокурорів. Здатність та уміння наших командирів приймати такі рішення, брати відповідальність на себе, досягати виконання поставлених завдань дозволили у 2014 році зупинити російського агресора і стримувати його до сьогодні. Проте генерал – майора запасу Назарова В.М. судили за організацію бойових дій за законами мирного часу.

Наголошуємо, що “шоу генерала Назарова”, як назвали цей судовий процес на Заході, є класичною інформаційно-психологічною операцією, режисованою з країни-агресора, підтриманою місцевими колаборантами, які елегантно повною мірою використали емоційний стан та обурення не тільки рідних і близьких загиблих воїнів, а й певної частини українського суспільства. Операцією, яка добігає свого завершення з чітко передбачуваними наслідками. На жаль, - це не остання справа стосовно українських військових, за якими стоїть країна-агресор та її українські посіпаки, і якій не надається належного реагування з боку військово-політичного керівництва держави як в правовому, так і в інформаційному аспектах.

Зважаючи на викладене, Громадська рада при Міністерстві оборони України вважає, що справа генерал – майора запасу Назарова В.М. має стати предметом розгляду на найвищому рівні – на рівні Президента України з перспективою прийняття необхідних політико-правових рішень.

Громадська рада пропонує Президенту України – Верховному Головнокомандувачу Збройних Сил України ініціювати:

- внесення змін у систему правосуддя в частині відновлення військових судів, розгляду справ військовослужбовців судьями із необхідною військовою підготовкою та за участі присяжних з числа бойових офіцерів;
- розроблення відповідних правових актів з питань інформаційної безпеки та протидії інформаційній експансії країни-агресора.

Громадська рада звертається до Верховного Суду України ретельно розглянути всі змістовні аспекти справи, залучити до участі у її розгляді військових спеціалістів і не направляти справу на повторний розгляд до судів першої чи апеляційної інстанцій.

Переконані, що ці та інші заходи стануть новими кроками у зміцненні національної безпеки в цілому та збереження бойового потенціалу Збройних Сил України, зокрема.

Заява прийнята на розширеному засіданні Правління Громадської ради при Міністерстві оборони 28 січня 2021 року, протокол № 5.

Голова Громадської ради

В.І. Чепець